

W odniesieniu do interesu publicznego Minister Gospodarki stwierdził, że wprowadzenie ograniczeń importu ciągników używanych, w formie dodatkowej opłaty celnej czy kontyngentu, pozbawi część gospodarstw rolnych o słabej kondycji ekonomicznej możliwości odnowienia i tak przestarzałego podstawowego sprzętu, jakim jest ciągnik. Jednocześnie, mając na uwadze segmentację rynku, efekt tej decyzji nie spowoduje istotnej poprawy wyników ekonomicznych Wnioskodawcy. Należy przy tym zaznaczyć, że w świetle badań ankietowych przeprowadzonych na zlecenie Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi nie znajduje potwierdzenia teza, że importowane ciągniki używane charakteryzują się stopniem zużycia, który pozwoliłby na uznanie ich za „złom”. Spośród 549 ankietowanych nabywców przedmiotowych ciągników 96% oceniło podjętą decyzję zakupu jako dobrą (w tym 10% jako bardzo dobrą), a tylko 4% wyraziło opinię przeciwną lub nie wyraziło jej w ogóle.

W odniesieniu do skuteczności ekonomicznej środka Minister Gospodarki stwierdził, że wprowadzenie środków ochronnych przewidzianych ustawą nie przyniesie zadowalających efektów w postaci wzrostu sprzedaży krajowej, gdyż nawet przy całkowitej eliminacji przywozu ciągników używanych zdecydowana większość gospodarstw rolnych i tak nie nabędzie znacznie droższych produktów krajowych. Wynika to z ograniczonych możliwości akumulacji środków niezbędnych do zakupu nowego ciągnika.

Podsumowując powyższe ustalenia, Minister Gospodarki stwierdził, iż postępowanie ochronne przed nadmiernym przywozem na polski obszar celny ciągników używanych powinno zostać zakończone bez nałożenia środka ochronnego, bowiem:

- a) nie istnieje związek przyczynowy pomiędzy przywozem ciągników używanych a sytuacją przemysłu krajowego i Wnioskodawcy,
- b) czynniki inne niż import ciągników używanych miały decydujący wpływ na pogorszenie się sytuacji Wnioskodawcy,
- c) zastosowanie środka ochronnego jest niezgodne z interesem publicznym,
- d) zastosowanie środka ochronnego nie odniesie skutku ekonomicznego oczekiwanego przez Wnioskodawcę.

Mając powyższe na uwadze, Minister Gospodarki postanowił jak w sentencji.

Pouczenie

Zgodnie z art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego strona niezadowolona z decyzji może zwrócić się do Ministra Gospodarki, w terminie 14 dni od dnia jej ogłoszenia, z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Minister Gospodarki: w z. *B. Błaszczyk*

411

OBWIESZCZENIE PREZESA SĄDU APELACYJNEGO W WARSZAWIE

z dnia 23 lipca 2001 r.

o podaniu do publicznej wiadomości prawomocnych orzeczeń Sądu stwierdzających niezgodność z prawdą oświadczeń osób lustrowanych.

Na podstawie art. 28 ustawy z dnia 11 kwietnia 1997 r. o ujawnieniu pracy lub służby w organach bezpieczeństwa państwa lub współpracy z nimi w latach 1944—1990 osób pełniących funkcje publiczne (Dz. U. z 1999 r. Nr 42, poz. 428, Nr 57, poz. 618, Nr 62, poz. 681 i Nr 63, poz. 701 oraz z 2000 r. Nr 43, poz. 488 i Nr 50, poz. 600) podaje się do publicznej wiadomości, co następuje:

I. Sąd Apelacyjny w Warszawie V Wydział Lustracyjny prawomocnym orzeczeniem z dnia 8 lutego 2001 r. w sprawie V AL. 44/00 stwierdził, że Andrzej Grzywacz s. Wiesława, ur. 22 października 1951 r. w Przemyślu — złożył niezgodne z prawdą oświadczenie, o którym mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 11 kwietnia 1997 r. o ujawnieniu pracy lub służby w organach bezpieczeństwa państwa lub współpracy z nimi w latach 1944—1990 osób pełniących funkcje publiczne (Dz. U. z 1999 r. Nr 42, poz. 428,

Nr 57, poz. 618, Nr 62, poz. 681 i Nr 63, poz. 701 oraz z 2000 r. Nr 43, poz. 488 i Nr 50, poz. 600);

II. Sąd Apelacyjny w Warszawie V Wydział Lustracyjny prawomocnym orzeczeniem z dnia 6 kwietnia 2001 r. w sprawie V AL. 16/00 stwierdził, że Andrzej Miąsik s. Marcina, ur. 12 listopada 1938 r. w Rzeszowie — złożył niezgodne z prawdą oświadczenie, o którym mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 11 kwietnia 1997 r. o ujawnieniu pracy lub służby w organach bezpieczeństwa państwa lub współpracy z nimi w latach 1944—1990 osób pełniących funkcje publiczne (Dz. U. z 1999 r. Nr 42, poz. 428, Nr 57, poz. 618, Nr 62, poz. 681 i Nr 63, poz. 701 oraz z 2000 r. Nr 43, poz. 488 i Nr 50, poz. 600).

Prezes Sądu Apelacyjnego w Warszawie:

H. Szachutowicz